

Oude Postweg 11

Wanneer het eerste stenen huis in Austerlitz werd gebouwd heeft de Stichting Lokaal Austerlitz (nog) niet kunnen achterhalen. Is dat de schuur van Weideweg 11, het huisje op het NTKC-terrein, Weideweg 44 of nog een ander object? Op de eerste gekleurde topografische kaart van 1873 komen toch al ongeveer 60 rode vierkantjes voor. Steen? Hout? Het dorp had toen al ongeveer 400 inwoners.

Op de kaart van 1890 verschijnen er drie rode vlakjes aan de noordkant van de Oude Postweg op het gedeelte Austerlitzseweg-Woudenbergseweg. Op oude ansichtkaarten zijn dat stenen huisjes, dus moet de versterking van Austerlitz ergens vóór 1890 zijn begonnen.



Over het middelste huisje, nu Oude Postweg nummer 11, gaat deze 'Toen & nu'. Dit soort huisjes werden doorgaans gebouwd met een plattegrond van 6 x 7 meter. De muren waren halfsteens (10-11 cm dik). De vloer en zolderbalken waren wel rechthoekig, maar de dakbalken waren meestal van rondhout. Dakbeschot was te duur en je keek van binnen-uit tegen de dakpannen aan. Omdat een halfsteensmuur niet erg stevig was, werden deze bijeengehouden door de zolderbalken te verankeren aan de muren. Zo'n balkanker is nog te zien op afbeelding 4 boven het huisnummerbordje.



Op afbeelding 1 is de woning te zien zoals die er omstreeks 1969 uitzag.

De onderliggende grond is eigendom van Staatsbosbeheer en in dat geval moet de huiseigenaar huur (erfpacht) betalen aan de grondeigenaar, voor het hebben en houden van een onroerend goed (recht van opstal) op haar grond. Austerlitz kent nog een aantal van dergelijke gevallen.

Op afbeelding 4 is te zien dat Fanfarecorps Erica in de tuin van de familie Vermeulen vrolijke deuntjes speelt om de avondvierdaagse lopers op te vrolijken. Deze foto is gemaakt in 1961.

2



Oude Postweg 11

3



Bron: Bob de Blom, September 2020.

Het huisje is tot 1966 bewoond door de familie Vermeulen. De heer Vermeulen overleed op 4 oktober van dat jaar op 85-jarige leeftijd. Hij had als hobby Staatsbosbeheer behulpzaam te zijn.

Begin 1967 betrok de familie Elzerman de woning. Elzerman volgde Aart van Beek op in het verwijderen van gekapt hout met behulp van een paard uit de bossen van Staatsbosbeheer.

In 2013 kwam het echtpaar Albers in het originele huisje wonen. Na er twee jaar in gewoond te hebben is het huisje begin 2015 gesloopt. Op afbeelding 2 is het huisje kort voor de sloop te zien. Tijdens de bouw van de vervangende woning werd eerst het atelier als aanbouw neergezet en woonde het echtpaar daar totdat de hoofdwooning kon worden opgeleverd. Sinds december 2015 woont de familie Albers in de huidige woning, weergegeven op afbeelding 3. Het huidige ontwerp heeft eenzelfde opstelling als voorheen; gericht op de lijnen van het weiland en bos en als een overgang van bebouwde omgeving naar de natuur. Het huis ligt tenslotte niet aan een weg met een trottoir, maar in een natuurlijke weiland omgeving. Deze natuurlijke omgeving is dan ook bepalend geweest voor de - naar de kleur van de boomstammen - vergrijsde houten buitenkant, met een zo open mogelijke tuin zonder schutting of hagen aan de erfgrenzen.

In haar atelier geeft Jola Albers schilderlessen in de stijl van de oude meesters. Jola vond het als kind al heerlijk om te tekenen. Later is ze gaan schilderen en heeft ze met diverse technieken kennis gemaakt. In eerste instantie schilderde ze autodidact en aanvullend heeft ze diverse cursussen en workshops gevolgd. Dit varieerde van de lokaal bekende De Werkschuit, het Zolderatelier, Salon der Kunsten en Schilderschool Riejanne tot lessen bij de internationaal bekende kunstenaars Cornelis Le Mair en Juane Xue.

Met dank aan Jola en Roel Albers en Bob de Blom.

Puck Steenhuizen en Bert van Ginkel